

12-5-82

23.1.1991

דף הערכות מס. 5

הלילה נספו האורחים הראשונים במלחמה שמכונה מלחמת-המפרץ.

כל-כך רחוקים משם מחו, כל-כך לא שייכים לעובדה ששליט עיראקי שיכור-כח החליט להתרחב אל מעבר למידותיו.

ואצלנו החיים ימשיכו כי זאת אולי התשובה הרלוונטית היחידה שיש בידנו להשיב לו. וככל שנחיה חיים מסודרים יותר, כך נצא מנצחים יותר.

הקרב הזה יוכרע מבחינתנו לאו דווקא בשדות קרב רחוקים, כי אם כאן בבית. בשרה, בריר, ובמפעל. בבתי הילדים ובחור-האוכל.

זבעיקר בשקט שנצליח להפיק מתוכנו כדי להמשיך למשוך הלאה למרות או על אף הארועים המכאיבים.

לכן היום נמשיך להפעיל את כל מקומות העבודה כמו אהמול.

את האסיפה שהייתה אמורה להתקיים בלילה, אנו דוחים, בשלב זה, למחר בלילה באותה שעה.

החברים מחבקשים לא להיחפס לשאננות ולהישמע להוראות כולל התכוננות לאפשרות של התקפה כימית.

יחזק שבקרוב יפחתו גם בחי הספר, והדבר ייצור לחץ רגעי על ההורים, אבל גם את סף החרדה הזה נעבור. כי העולם כולו הוא גשר צר מאד והעיקר לעבור את סארם בשלום.

ד ו ר ו
 בשם צוות מטה - החרום
